

4. søndag i advent (1. tekstrække)

Denne hellige lektie skriver profeten Esajas: Hvor herligt lyder budbringerens fodtrin hen over bjergene! Han forkynder fred, han bringer godt budskab og forkynder frelse. Han siger til Zion: »Din Gud er konge.« Hør, dine vægtene løfter røsten, de jubler i kor, for med egne øjne ser de Herren vende hjem til Zion. Bryd ud i jublende kor, Jerusalems ruiner! For Herren trøster sit folk, han har løskøbt Jerusalem. Herren har blottet sin hellige arm for øjnene af alle folkene, hele den vide jord skal se vor Guds frelse. *Es 52,7-10*

** Epistlen skriver apostlen Paulus til filipperne:* Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer! Lad jeres mildhed blive kendt af alle mennesker. Herren er nær. Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak. Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus. *Fil 4,4-7*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Dette er Johannes vidnesbyrd, da jøderne fra Jerusalem sendte præster og levitter ud til ham for at spørge ham: »Hvem er du?« Da bekendte han og benægtede ikke, han bekendte: »Jeg er ikke Kristus.« »Hvad er du da?« spurgte de ham, »er du Elias?« »Det er jeg ikke,« svarede han. »Er du Profeten?« »Nej,« svarede han. Så sagde de til ham: »Hvem er du da? Vi skal have svar med til dem, der har sendt os; hvad siger du om dig selv?« Han svarede: »Jeg er »en, der råber i ørkenen: Jævn Herrens vej!« som profeten Esajas har sagt.« De var udsendt af farisæerne, og de spurgte ham: »Hvorfor døber du så, når du hverken er Kristus eller Elias eller Profeten?« Johannes svarede dem: »Jeg døber med vand; midt iblandt jer står en, som I ikke kender, han, som kommer efter mig, og hans skorem er jeg ikke værdig til at løse.« Dette skete i Betania på den anden side af Jordan, hvor Johannes døbte. *Joh 1,19-28*